

Revista de Revistes

per
C.

METGES I ESTADISTES

En el darrer dinar anyal de la Real Societat de Medicina de Londres, seguint el tradicional costum de convidar a persones de prestigi en altres branques de l'activitat humana, fou invitat el primer ministre d'Anglaterra, l'Honorable Stanley Baldwin, el qual parlà de la semblança de les funcions dels metges i els estadistes.

En el seu *toast* digué que ambdues professions de metge i home d'estat tenen amb els grecs un pregon deute; la fita comú d'una i altra és l'assoliment de la salut perfecta i el normal equilibri de les funcions. Ambdós tracten amb un organisme l'estructura del qual, sempre en evolució, és infinitament complexe, i que està subjecte, no sols a desordres, sinó fins i tot a malalties. Una i altra sofreixen d'un escriu de *curanderos* i xerraires que pretenen guarir els malalts recitant màgiques fórmules, que ells en diuen la "llur consigna", i, tant els metges com els polítics, topen amb aquests membres de les llurs professions que no volen, o constitucionalment no poden, prescindir de la publicitat, una mena d'erupció que apareix fins en les més inesperades persones.

Uns i altres són objecte dels atacs d'aquells que són diferents d'ells.

Mr. Baldwin, no gens menys, reconegué que els metges tenen l'avantatge que de vegades reben emoluments apropiats a la confiança que en ells posa el públic; també tenen a voltes la sort inestimable de veure els resultats de llur tasca, i els qui tornen a la normalitat i fan als metges objecte de lloances, són en nombre incomputable.

Pels polítics només hi ha la tasca de posar els fonaments d'obres per les generacions futures, i l'horitzó que poden entreveure, és com els colls que es perden en la llunyania.

La temperatura del cos polític varia gairebé tan de pressa com les que registra el termòmetre clí-

nic. El darrer mes de maig és molt possible que hagués arribat als 40 graus, i encara hi ha símptomes de febre, deguts als accessos d'una epidèmia molt virulenta que el primer ministre s'aventurà a diagnosticar d'"influença russa". A mida que el temps avança, les epidèmies van esdevenint menys severes, però fins que la malaltia esmentada minvi d'intensitat o es trobi alguna vacuna per produir la immunitat, no podia prometre cap millora d'aquesta febre intermitent.

El cos polític—digué—necessitaria un Harvey que descobrís els misteris del flux i reflux de la manca de treball, però els cirurgians que voldrien operar en el Senat o Casa dels Lords, com si fos un apèndix, en la seva opinió, eren menys necessaris que els metges.

Apart del que hom pugui pensar de les peculiars opinions de Mr. Baldwin, adequades al seu temperament i a la seva filiació política, no deixa d'ésser remarcable l'assistència del Primer Ministre anglès a un àpat purament mèdic, la qual cosa dóna idea de la consideració que frueix al Regne Unit la classe mèdica, àdhuc en les més altes esferes polítiques.

SUGGESTIONS SOBRE L'OBRA MUTUAL I SOCIAL DELS METGES

En el mateix àpat de la *Royal Society of Medicine*, de Londres—hom diria que la ciutat del Tàmesi és ben bé als antípodes—celebrat amb un esperit de germanor i amb les més elevades preocupacions de complir l'alta funció social i d'ajuda mútua que és deure de la classe mèdica, es feren altres *toasts*, que mereixen ésser consignats.

Per exemple, el de Sir James Berry, que començà dient: "Feliç la Nació que no te història, es diu moltes vegades, però la nostra Reial Societat de Medicina pot ésser anomenada una feliç